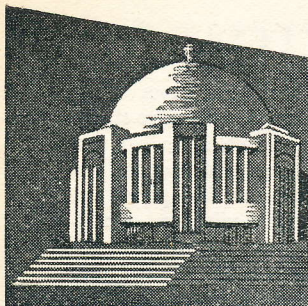

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 11 . 20 Maart 1947

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard
Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

KANSEN IN MOSKOU

De mogelijkheid van een wereldregering

In het ontvangstpaleis van het Russische Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Moskou worden thans door de Groote Vier de belangrijkste besprekingen sinds het einde van den oorlog gehouden. Zij hopen er de fundeeringen voor den toekomstigen vrede te leggen. Op het oogenblik is nog niet te zeggen in hoeverre zij dit hooge doel zullen benaderen. Wij schrijven opzettelijk benaderen, want aan bereiken gelooft niemand — ook wij niet. Het is droef dit na den laatsten, afschuwelijken wereldoorlog nog te moeten constateeren, maar de feiten dwingen tot aanvaarden. Juist deze week aanschouwden wij een Amerikaanse film over de vreeselijke gebeurtenissen in een Russisch grensdorp tijdens en na den overval door de Duitsche barbaren. De regisseur spaarde geen detail, hoe verschrikkelijk ook, om het lijden der dorpelingen te schilderen. Weer leefden we onder den geesel van het geweld, weer zagen wij de Stuka's met hun gruwelijk gefluit naar beneden duiken om menschen en dingen te doorzeven. Als in onzen eigen noodlottigen tijd zagen we mannen en vrouwen martelen en kinderen leegbloeden, dorpen afbranden — door naasten, die het geweld boven de liefde hadden gesteld en voor geen overtreding van de Goddelijke Wetten terugdeinsden. Dit geschiedde in hetzelfde Rusland, waar thans de grooten der aarde bijeenzijn om den oorlog voorgoed uit te bannen. De meeste van hen bereikten de Conferentie langs het puin van Europa en we kunnen slechts hopen, dat zij er oog voor hadden en niet geheel opgingen in de doeleinden, die zij ieder voor zich op hun bijeenkomsten zullen trachten te bereiken.

Hopen, ja waarlijk, want wij zijn er helaas niet zeker van. Een

ieder toch kan in zijn omgeving constateeren, dat de verschrikkingen van den afgeloopen oorlog bij velen hun scherpste kanten reeds verloren hebben. Alsof niet millioenen menschen door het geweld werden gedood, gewond of verminkt, houden de volken, niet één uitgezonderd, opnieuw schietoefeningen. Na twee wereldoorlogen binnen een halven menschenleeftijd spelen zij nog met het idee oorlog, wat niet mogelijk zou zijn als zij het kriegsbedrijf waarlijk hadden leeren verafschuwen. Milliarden guldens worden door hen uitgegeven om hun legers van de nieuwste en nog doodelijker wapens te voorzien, en terwijl hun regeerders elkander op hun conferenties met een vriendelijk en geruststellend woord de hand schudden, dragen ze in de andere een geweer. Terwijl hun mond over duurzamen vrede spreekt, verzamelt hun brein de argumenten, waarmede ze straks aanspraken kunnen laten gelden op „strategische punten”. Desgevraagd antwoorden zij: „Dit is noodig, dit moeten wij wel, omdat wij den ander niet vertrouwen en onze veiligheid dus in gevaar is.” En door deze opvatting is de Conferentie van Moskou het duidelijkst omschreven!

Nationalisme en Wereldeenheid

Als alle vorige bijeenkomsten is ook deze Conferentie er niet een van de Groote Vier, maar van de Groote Vijf. In het kleine paleis aan een der zijstraten van Moskou zit nog een onderhandelaar mee aan en hij, hij alleen bepaalt den toon van de gesprekken, den voortgang van de besprekingen en de resultaten. Zijn naam is: Wantrouwen! Deze onderhandelaar wordt door de anderen gevreesd en tegelijk gediend, hij wordt naar de

oogen gezien en men laat zich gewillig door hem leiden — met of zonder besef, dat hij hun voorgaat, regelrecht naar een nieuwen oorlog of, wat hetzelfde is, naar de vernietiging van de wereld!

In Moskou, zoomin als elders, vertrouwt de eene partij de andere, een ieder verbergt achter een woud van woorden zijn gedachten en plannen, uit vrees, dat de tegenzitter er zijn voordeel meedoet en hem voor is.

Het wantrouwen houdt de legers op de been en de volken voelen er zich beveiligd door, al weten de scherpsten onder hen, dat het de veiligheid is, die een amokmaker garandeert.

Zoolang er onder deze destructieve omstandigheden wordt gecconfereerd, kan de Moskousche bijeenkomst niet tot de gehoopte en noodzakelijke resultaten leiden. Het wantrouwen moet worden uitgebannen en in de plaats daarvan moet aanzitten de pertinente wil om tot begrip en eenheid te komen. Deze kan echter eerst worden opgebouwd, wanneer elke staatsman, elk individu zich, in plaats van aan macht en strategische uitvalspunten te denken, duidelijk en volledig realiseert tot welk een chaos en ellende het geweld door de eeuwen voerde en hierdoor tot een der oorzaken ervan te komen, met name het nationalisme, dat de Astrale Meesters in hun boek: „De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien”, in 1940 geschreven, al als zoodanig brandmerkten. Daar zij hier echter nog niet gehoord worden, moest een stoffelijk schrijver de wereld hiervoor de oogen openen. Dit geschiedde door den Amerikaan Emery Reves in zijn geruchtmakend boek: „De Anatomie van den Vrede”. Deze schrijft: „De nationale staat is de moderne Bastille, ongeacht of de cipiers conservatief, liberaal of socialist zijn. Dit symbool onzer slavernij dienen wij te vernietigen, willen wij ooit weer in vrijheid kunnen leven. De groote revolutie voor de bevrijding der menschheid moet weer opnieuw worden bevochten”. Met andere woorden: de moderne oorlogen kwamen voort uit het kwaad van het onverzoenlijke nationalisme en zij sterven eerst uit, wanneer de nationale souvereiniteit wordt verruild voor een wereldregeering!

Kort na het verschijnen van dit alarmeerende boek was het de Britsche staatsman Anthony Eden, die de volken wakker schudde met de woorden: „Het gevaar van een bandeloos nationalisme moet worden beteugeld. We kunnen niet hopen, dat dit zonder moeilijkheden zal geschieden, maar wij moeten er allen van af dit oogenblik aan meewerken, en naar mijn meening moet dit de eerste taak zijn van de Vereenigde Volken”. De minister-president van Canada zei hetzelfde met de volgende woorden: Wij kunnen slechts hopen, dat de natien binnen afzienbaren tijd zullen overgaan tot het nemen van maatregelen, zelfs ten koste van een vrijwillig aanvaarde beperking der nationale souvereiniteit, om de internationale veiligheid te handhaven en den oorlog onmogelijk te maken”. Sinds hun woorden is er in toenemende mate over het doodelijke gevaar van den nationalen staat en de mogelijkheden van een wereldregeering gesproken, wat ons meer dan verheugt, daar dit een bewijs is, dat een nieuw, zedelijk beginsel doorbreekt om de volken naar het Koninkrijk Gods te voeren.

Werelddeelen noch staten, volken noch individuen kunnen zich zonder een nieuwen oorlog uit te lokken langer afzijdig houden en een eigen leven leiden! De gevaren daarvan worden het duidelijkst gekenschetst, wanneer we de wereld, zooals de Meesters ons dat in hun boek „De Volkeren der Aarde” leerden, vergelijken met het menschelijk organisme. Wanneer deelen daarvan in disharmonie komen, ontstaan ziekten, die de gezondheid en de kracht van het geheel aantasten. Ditzelfde geschiedt, wanneer de staten het eigen belang boven dat van de wereldgemeenschap stellen. De nationale souvereiniteit moet derhalve worden opgeheven, willen Conferenties als die van Moskou kans tot slagen hebben!

Harmonie in den mensch

Maar zelfs dan is het nog niet mogelijk met volledig succes een wereldregeering te vormen. Het boek van Reves schiet namelijk beslist te kort, wanneer het alleen de volstreckte staatsautonomie als oorzaak van de oorlogen noemt. Deze ligt veel dieper, zij ligt in den mensch! Zoolang deze zijn vermaledijde zelfzucht behoudt en zijn liefde niet de ruimte kan geven, dat zij alles en allen omvat — ook de voormalige vijanden —, zóólang zal het zwaard de wereldregeering, den wereldvrede bedreigen. Dit is geen kwezelpraat, het is een natuurwet, die door niemand, van welke levensbeschouwing ook, kan worden tegengesproken. Onweerlegbaar is, dat een duurzame, harmonische en gelukkige wereldorde slechts mogelijk is, wanneer zij gedragen en gediend wordt door harmonische en gelukkige menschen. Pas wanneer de mensch ten goede verandert, kan ook het wereldbestel een keer ten goede nemen. Een wereldorde is niet van hooger hand op te leggen, zij moet organisch groeien uit liefdevolle en onzelfzuchtige menschenharten. Zoover moet het komen. Dit eischt niet alleen de eigen veiligheid, dit eischen vooral de millioenen dooden, gewonden en verminkten, die door de algemeene disharmonie hun onbeschrijfelijke ellende te aanvaarden kregen. Zij eischen, dat de mensch zijn machtsbegeerten overwint en aan zijn domme driften een hogere, edeler werkzaamheid geeft. De mensch moet metterdaad de broederschap vertegenwoordigen, die hij thans tot schade van zichzelf en de gemeenschap met den mond belijdt. Eerst dan — we herhalen het met klem — kan de wereldregeering ontstaan.

De Sferen van Licht, de Hemelen, bewijzen het! Daar is de orde evenmin gebouwd op papieren decreten, wel op de volstreckte liefde, het absolute dienen van elkeen. Wie er zelfs maar door één handeling, door één gedachte het algemeen belang aantast, sluit zichzelf buiten.

Zoo moet het ook hier! De Meesters daar zijn waarlijk Meesters. Zij dienen niet een groep of een partij, maar wenden hun wijsheid aan voor allen. Zoo moet het ook hier!

Gij kunt ons tegenvoeren, dat een wereldregeering pas nuttig en durend is, wanneer het menschedom niet meer gescheiden wordt door verschil in levensbeschouwing. Dit is niet waar. Zoolang de menschheid de absolute kennis omtrent het Goddelijke scheppingsplan nog niet in haar geheel kent en aanvaardt, is het toch mogelijk, dat zij tot vruchtbare eenheid komt en wel op grondslag van de broederschap, die door elke in de wereld bestaande groepeerings wordt nagestreefd. Katholiek en Communist, Protestant en Vrijdenker, Jood en Arabier kunnen elkaar verstaan en beminnen, wanneer zij elkander in volstreckte liefde benaderen. Slechts als dit onvoorwaardelijk geschiedt, is de wereld gered en rijp voor een wereldregeering.

Verknoei uw tijd en uw kracht niet, door ons van wenschdroomen te beschuldigen. Wij gelooven in de wereldeenheden, zoo we dit niet deden konden we evengoed aan het bestaan van onszelf twifelen. Voeg u liever bij de millioenen over de geheele aarde, die, gescheiden door taal en opvatting, het woord „liefhebben” in een en dezelfde wijs vervoegen. Er moet een begin worden gemaakt en derhalve dient elkeen zichzelf onder de loupe te nemen en zijn afbrekende eigenschappen zoo te bevechten, dat zij een waardevolle bijdrage worden tot den stofelijken en geestelijken opbouw van de wereld.

Acht u zelf niet te gering. In den strijd om het goede kan geen mensch ontbreken, is ieders aandeel noodzakelijk! Begint met uzelf, bouwt hierna aan liefde in uw gezin en uw vriendenkring — gegrepen door wat u dan bereikt, zullen anderen volgen. Eerst zullen het er tientallen zijn, dan duizendtallen, eens millioenen. Twijfelt niet aan den uitkomst, of ge verliest den slag voor gij hem goed begonnen bent. Bedenkt: Het gaat hier om het geluk van uzelf en de menschheid!

DE UNIVERSEELE WAARHEID

VAN ANNIE BESANT

In het vorig nummer toonden wij aan, dat de leiders van de Theosophische Vereeniging geen Ingewijden waren in de ontzaglijke beteekenis van het woord. Zij missen het contact met de Hemelen, waar de Meesters leven, die tot taak ontvingen den stoffelijken mensch universeel-bewust te maken en hierdoor op aarde het Koninkrijk Gods te vestigen. De leiders dier Vereeniging bezaten „gevoel” en hiermede tastten zij al naar hun gewonnen graad de Goddelijke Schepping af en wat zij en anderen hierdoor aan wijsheid verkregen werd hun leer. Noch Mevrouw Blavatsky, noch Mevrouw Besant, om er enkelen te noemen, lieten er ooit twijfel over bestaan, dat zij slechts een gering deel van Gods onmetelijke wetten in bezit kregen, ja, dat zelfs die door hen verworven wijsheid nog fouten en tekorten aankleefden. Dit bewijst o.a. een publicatie, uitgegeven door de Theosophische Uitgevers Mij, waarin letterlijk staat, dat de Theosophie voor een deel een beschrijving is van een ongeziene werkelijkheid, een relaas van feiten, waarop een theorie gebouwd is. „Mogelijk is”, zoo vervolgt de publicatie, „dat hierin fouten slopen, mogelijk ook, dat de beschrijving der werelden en der dingen ten deele verkeerd is. Dat latere onderzoekers de fouten opmerken!”

Wie zou deze fouten moeten rechtzetten en aanvullen met nieuwe, grooter wijsheid? Ook Mevrouw Besant heeft zich deze vraag gesteld en het antwoord, zooals zij het zich dacht, gaven wij in ons eerste artikel over de Theosophie. Zij geloofde heilig en zeker in de komst van een nieuwen wereldleeraar. Daarmee toonde zij als leidster van de Theosophische Vereeniging de beperktheid van haar eigen vermogen, een onmacht, die zij nog ondubbelzinniger bewees, toen zij zich in Krisnamurti vergiste. We stelden vast, dat een leer, waarin zich zulke ernstige fouten voordoen, nimmer kan leven in het directe gezag van de machtige hiërarchie, van wie Mevrouw Besant eens zeide, dat zij boven en achter alle fysieke gebeurtenissen staat, een orde in graden, in welker handen het bestuur, de leiding der wereld berust!

★

EEN REIN GEVOEL, EEN MACHTIG WETEN

De Theosophie staat op een dood punt. Zij wacht op vernieuwing, op universele kennis. Zij wacht op de directe verbinding met de hemelsche Leiders en tot zoolang moet zij volstaan met een weten, waarvan de beperktheid ook voor haar reeds lang een feit is. De Theosoof, die zijn leer liefheeft en zijn critischen zin niet verloor, de Theosoof, wien het waarlijk gaat om de bewustwording van zijn eeuwige ziel en niet om zijn functie in de door hem aangehangen broederschap, hij zal ruiterlijk en zonder schaamte erkennen, dat zijn leer niet meer verder komt, doordat zij geen nieuwe stimulansen van de Leiders en Leeraars der menschheid ontvangt. Wanneer hij dit beseft en dan, zich bewust van de beteekenis van het gebeuren, dat toch het heil van de gansche menschheid beoogt, doordenkt over wat geschieden moet, betreedt hij de universele waarheid, die Mevr. Annie Besant ook eens aan de wereld schonk. Een waarheid, die haar, al was zij dan geen Ingewijde, geen Groot-Geveugelde, toch toont als een gevoelige, begaafde ziel, die als zodanig gereed was voor de „aanrakingen” van de Astrale Meesters, die zij zoo liefhad en die zij dienen wilde met alle kracht van haar ziel en lichaam.

Deze waarheid sprak zij uit in een tweetal redevoeringen te Londen, waarvan de eerste handelde over „De Groei van een Wereldgodsdienst” en de tweede over „De Komst van een Wereldleeraar”.

Staande in een Leer, die haar door Mevrouw Blavatsky en anderen werd overgeleverd en door haar persoonlijke onderzoekingen was aangevuld, erkennend, dat de absolute waarheid nog een vrome wensch was, dacht zij in de toekomst en vormde zij zich een grootsch en waarachtig beeld van den komenden Wereldleeraar en den door dezen te stichten Wereldgodsdienst. Deze alles en allen omvattenden Godsdienst dacht zij zich in de eerste plaats als een religie, dan moest hij kunst brengen en een wijsbegeerte zijn, verder een wetenschap en eindelijk een zedeleer.

Mevrouw Besant werkte deze termen door een uitvoerige behandeling nader uit. Ten aanzien van deze religie stelt zij vast, dat het kernwezen er van de kennis van God is en dat, wanneer God gekend wordt, al het andere door den mensch kan worden opgebouwd. „En”, zoo gaat zij voort, „de wereldgodsdienst zal in zijn diepste kern een wijze zijn om de kennis van God te vinden en als den grondslag van zijn leer de immanentie van God verkondigen!”

Deze godsdienst moet volgens haar een wijsbegeerte zijn, een antwoord op alle groote levensvraagstukken, dat de rede bevredigt. Deze moet zich uitspreken over de samenstelling van het heelal, over geest en stof, over kwaad en zonde. De komende godsdienst zal kunst bezitten en door de schoonheid en diepte er van God en mensch verbinden. Hij dient tevens een wetenschap te hebben, niet één, die zich beperkt tot de stoffelijke wereld, maar één, die zich zal uitstrekken over alle werelden van de stof en de natuurwetten verklaren, niet alleen de fysieke, maar ook de moreele en mentale!

Wanneer de wereldgodsdienst dit alles gebracht heeft, dan zal hij dit geheel kronen door een edele moraal en den mensch in het besef van zijn Goddelijkheid brengen tot een heldenleven.

Na deze punten aldus beziel en uitvoerig te hebben uiteengezet, merkt zij nog op, dat zij het in het besef van haar eigen geringheid slechts stamelend kon doen, maar dat er eens een wereldleeraar zou komen, die levend zou maken, wat zij nog slechts beschrijven kon.

★

ZIJN DE THEOSOPHEN GEREED VOOR DEN WERELDLEERAAR?

Over de komst van den wereldleeraar, van wien zij vol was, heeft Mevrouw Besant in vele voordrachten gesproken. Ook van hem ontwierp zij door haar intuïtie een voornaam en waarachtig beeld. Zoo zegt zij ergens: „Wat somtijds de Groote Witte Loge wordt genoemd, dat machtige lichaam van Leiders en Leeraars der menschheid, is de bron voor alle groote gedachten, die van tijd tot tijd naar voren komen tot heil van de wereld. Haar boodschappers bewegen zich immer onder de menschen en brengen hun de waarheid, waaraan op dat oogenblik behoefte is”.

Van deze Leiders ziet zij den nieuwen wereldleeraar uitgaan. Hij zal naar haar meening aan den godsdienst de mysteriën geven, waarin en waardoor de waarheid levend zal worden be waard, het merg, bij gebrek waarvan de godsdienst geneigd is,

geleidelijk te vervallen en te verdwijnen. Hij zal de godsdiensten der wereld doen oplossen in den zijnen, die uit God is, en spreken, zooals nog geen mensch gesproken had of spreken kon. Na zoo omstandig op zijn wezen en taak te zijn ingegaan, na uitvoerig gewezen te hebben op de behoefte aan een groot godsdienstleeraar en het verlangen naar hem, dat in de harten van miljoenen leeft en van kansel tot kansel verkondigd wordt, werpt zij de bange, maar veelbetekenende vraag op: „Zal de wereld gereed zijn voor den komst van den wereldleeraar? Zal hij niet wederom gemeten worden met de maat, waarmede de kleine leeraren worden gemeten? Wanneer hij komt, zal de wereld hem dan aannemen?” Zij vraagt den verzamelden Theosophen, of zij zich niet het type toeschouwers kunnen voorstellen, die den nieuwen prediker critiseeren, zijn gezond verstand, zijn moraliteit in twijfel trekken? Zullen zij niet als bij de verschijning van Christus verdeeld zijn in hun meeningen en hem een goed mensch noemen, een bedrieger of een onderdaan van den duivel? Zij vraagt hun of zij als leden van de Theosophische Vereeniging den oppersten leeraar zullen herkennen, terwijl zij duidelijk doet uitkomen, dat hij in een onvermoede en ongekende verschijning hun rijen zal kunnen binnengaan, ja, uit een ander dan hun soort, uit een nederige positie, als hun armsten medemensch.

En dan roept zij uit: „Hoe kan men den leeraar kennen?”, om in één adem te vervolgen: „Alleen door de leering, die hij geeft! De waarde van Christus werd in de geschiedenis bewezen; zij liet zich echter niet zien aan het volk, dat de woorden van zijn lippen hoorde vallen. En dit is niet te verwonderen, want hoe hooger de Leeraar staat, des te moeilijker is het de waarde der leer, die hij geeft, te vatten!” En zij besluit met den volgende oproep, die juist in deze dagen voor elken Theosoof een machtige en beslissende betekenis heeft:

„Hoe zullen wij in staat zijn de geestelijkheid der leering te herkennen als zij de dingen op een andere manier voorstelt dan wij gewend zijn; als zij een of andere groote geestelijke waarheid in een nieuw aanzicht, in een nieuw licht plaatst? Door te trachten in ons zelve het geestelijke leven boven het verstandelijke en het emotioneele te ontwikkelen, door in onszelve het geestelijk leven te ontplooien, dat zijn verwantschap zal herkennen, wanneer het de geestelijkheid in haar hoogsten en wondervolsten vorm aanschouwt!”

★

het voertuig der meesters in ons midden

Deze getuigenissen vormen te zamen de universele waarheid van Annie Besant. Levend in de Wereld van den Geest als leerlinge van de Leiders der menschheid, gaat zij voort om deze op aarde ingang te doen vinden. Hier leerde zij de door haar gemaakte fouten zien. Neergeknield op Golgotha onder Christus' Kruis moest zij aanvaarden, dat de nieuwe wereldleeraar niet de reïncarnatie van Gods volmaakte Kind kon zijn, daar Dit voor eeuwig in het Al Zijn plaats koos. Daar ook werd zij verbonden met den mensch, die als voertuig van de Astrale Meesters naar de aarde ging om er als de verwachte wereldleeraar cosmisch bewustzijn weg te schenken. In hem zag zij Oost en West, verleden en heden verbonden door het bezit van de Groote Vleugelen, het occulte contact, dat aarde en hemel tot een ondeelbare eenheid maakt. Op Golgotha, waar geen leugen stand houdt, ontmoette zij den mensch, die haar waarheid door zijn Meesters op aarde zal vertegenwoordigen en elk deel daarvan door zijn vermogens zal verwezenlijken, die occult geschoold, uit een nederige positie ook tot de Theosophen zal gaan om gehoord en verstaan te worden.

Zij smeekt haar vroegeren volgelingen zich haar woord te herinneren en dezen Ingewijde in liefde en eerbied te ontvangen, opdat hij de gelegenheid krije zijn Zending te bewijzen. Jozef Rulof is daartoe gereed en bereid. Zullen de Theosophen het

zijn? Of vergaten zij Annie Besant's oproep en zullen zij den nieuwen leeraar met hoon of geringschatting bejegenen? Zullen zij zich critisch, maar welwillend tot luisteren zetten of zullen zij de fout der eeuwen herhalen en hem, zonder ernstig, biddend onderzoek, als een bedrieger, als een onderdaan van Satan uitwijzen? De Leer, die Jozef Rulof door zijn Meesters aan de wereld brengt, bevat de elementen, die Annie Besant met haar intuïtie voorvoelde: zij bezit de kennis van God en verklaart Zijn Schepping, zij brengt kunst en wetenschap en maakt den mensch bewust van zijn Goddelijkheid — wat mogelijk is, doordat zij niet geput werd uit door de eeuwen ingestorte en verzande bronnen, niet het product is van halve waarheden en zorgvuldig uitgedachte theorieën, maar doordat zij ontstond uit de practijk van het leven zelf en geboren werd uit de pijnen, den strijd en de ervaringen van den astralen mensch, die als wij door de stof moest gaan om tot den Geest en het Cosmisch Bewustzijn te komen! De wereldleeraar is op aarde en is krachtens zijn taak bereid de Theosophie nieuw licht, nieuwe wijsheid te schenken. Wendt zij zich in hoogmoed af of zal zij hem ontvangen?!

★

~~~~~

NOTITIES VAN DE REDACTIE

- ★ Door plaatsgebrek moet het artikel over de crematie en „De Innerlijke Tempel” blijven overstaan.
- ★ Op 3 April komen wij uit met een speciaal Paasnummer. Het wordt rijk geïllustreerd en zal een keur van artikelen bevatten, die alle betrekking hebben op Golgotha en Zijn betekenis voor de menschheid. Wie het nummer onder zijn vrienden en kennissen wil verspreiden om ook dezen tot hun Opstanding te helpen voeren, gelieve dit bijtijds aan de administratie op te geven, zoodat de verlangde exemplaren voor hen gereserveerd kunnen worden. De prijs is: 45 cents.
- ★ In het nummer van 15 April begint een reeks artikelen over het belangrijke onderwerp: „Hellen en Hemelen”!
- ★ Op verzoek van de administratie wijzen wij er nog eens op, dat de halfjaarlijksche abonnementen met dit nummer afloopen, zoodat de betrokkenen vóór 1 April gelieven te berichten of zij hun abonnement wenschen te beëindigen. Zonder tegenbericht nemen wij aan, dat zij ook voor het komende halfjaar intekenen.
- ★ Voor ons liggen twee brieven van „Evolutie”-lezers. De een schrijft: „Heerlijk, dat u thans mede namens ons door „Evolutie” kunt antwoorden op de misplaatste en vaak lasterlijke critiek”. De ander evenwel schrijft letterlijk, dat hij het betreurt in „Evolutie” nu al eenige nummers achter elkaar aanvalten te lezen op anderen. Wij vragen dezen laatsten briefschrijver zich eens goed te realiseeren welke taak wij in deze eeuw, in „Christus' Eeuw” te verrichten hebben. Zooals we al in onze beginselverklaring neerschreven, werken wij onder de Meesters aan de vernieuwing van het maatschappelijk en geestelijk leven. Dit eischt strijdbaarheid en den weerslag daarvan geeft „Evolutie”, dat paraat was en paraat zal zijn, wanneer staat of religie, mensch of maatschappij de Goddelijke Harmonie geweld aandoen. „Evolutie” moet noodzakelijk meer zijn dan alleen een religieus orgaan, het dient alle terreinen van het leven te bestrijken en . . . te zuiveren. Dat de verhoudingen in een nummer hierdoor wel eens geschaad worden, komt door den helaas zoo kleinen omvang. Wanneer echter iedere „Evolutie”-lezer abonnementen werft, zullen we straks bij den nieuwen jaargang op grooter formaat en met meer pagina's kunnen verschijnen, waarmee dan ook dit euvel is opgelost en ieder het volle pond krijgt. Dit wordt reeds mogelijk, wanneer een ieder van u één abonnement aanbrengt. Is dit, gegrepen als ge zegt te zijn door een ideaal, zoo moeilijk? En zelfs dan: een waarachtig apostel vreest geen moeilijkheid, hij verlangt er naar in het weten, dat slechts de strijd hem bewustwording verschaft. Aan u: de daad!

ZOO ZIJN ONZE MANIEREN (III)

Het antwoord aan „Spiritische Bladen”

Een van de eerste taken, die wij in opdracht van de Astrale Meesters naar buiten verrichtten, was de zuivering van het spiritisme. Het bedrog en de onzin, die in de jaren onder dien heiligen naam werden uitgebracht, hebben gemaakt, dat men zich geen spiritist kan noemen zonder meteen voor een krankzinnige te worden aangezien. Tegen deze hoogst-ongezonde uitwassen is tot op heden geen wapen geweest om de eenvoudige reden, dat het de leidende mannen, zelfs in de para-psychologie, aan volstreekte kennis omtrent de miljoenvoudige occulte wetten ontbrak. Dit wapen, deze kennis nu, werden ons ter hand gesteld door Meester Zelanus, die er als hemeling negen eeuwen over deed om zich ten opzichte van die ontzaglijke wetten en toestanden te oriënteren. Zijn ervaringen legde hij neer in zijn twee boeken: „Geestelijke Gaven”, waarin hij de wantoestanden in het spiritisme vernietigend-scherp aan de kaak stelde en daarnaast de waarachtigheid en de toepassing van alle bestaande bovennatuurlijke gaven uitvoerig en onontkoombaar beschreef. Hij vulde zijn ontleding nog aan tijdens zijn vele voordrachten in Amsterdam en in Den Haag, terwijl ikzelf dit deed in Rotterdam. Ook „Evolutie” bleef niet achter. Bij al die gelegenheden werd zwaar de nadruk gelegd op het standpunt van de hemelen, dat ik hier ten overvloede nog eens weergeef en dat ge als ons credo kunt beschouwen:

„Wij, hemelingen, kennen geen groote en kleine gaven. Contact is contact! Wie het gevoel niet bezit, waardoor wij de gaven op volle kracht tot werking kunnen brengen, kan en mag zich niet voor instrument van de hemelen uitgeven. Dit moet u toch kunnen begrijpen. Denkt u toch door. Mogen u en wij ook maar éénmaal de risico lopen, dat onze wijsheid door de onmacht van het instrument half of verkeerd doorkomt? Zullen wij, die door het bewustzijn van de geestelijke wetten en de orde in ons karakter een hemel vertegenwoordigen, die miljoenen wetten, welke het ontzagwekkende contact tot stand brengen, afsturen op een mensch, die ze niet verwerken kan?

Gaat u toch met uw media naar een Ingewijde van het Oosten en na één blik zendt hij u beiden verontwaardigd weg. De hoogte, die uw media zeggen te bezitten, kan de Oosterling nog in geen dertig levens van onafgebroken arbeid en concentratie bereiken. Uw media krijgen die hemelsche vermogens ineens, door een helm bij de geboorte, door de overdracht van een stervende of door „lessen” van een spiritist...

Ik vraag u, zullen wij het contact, dat door duizenden groote zielen met inzet van hun gansche persoonlijkheid, van hun leven en geluk, in de eeuwen werd opgebouwd, verbrokkelen door aan de miljoenen „media” van uw aarde lesjes te geven, die een schooljongen bijeen rijmen kan? Zullen wij onze zaligheid verslingeren door u aarzelande, twijfelachtige voorspellingen te schenken inzake zuiver stoffelijke dingen? Welk een verheven opvattingen bezit u omtrent een hemeling, zijn wijsheid, zijn orde!”

Niemand, die den ernst en de waarheid in deze woorden voelt, zal twijfelen aan onzen eerbied jegens het spiritisme, door hetwelk ook wij toch onze wijsheid ontvingen! Evenmin zal hij kunnen twijfelen aan de noodzaak van den oproep, dien wij onverpoosd richtten aan alle goedwillenden om eindelijk en voor goed een eind te maken aan de misstanden daarin! Vreemd genoeg dacht het meerendeel van de spiritische verenigingen in Nederland niet aldus. Door een tweetal artikelen in Spiritische Bladen” het orgaan van „Harmonia”, wordt dit thans openlijk bevestigd. Na op elken oproep onzerzijds gezwegen te hebben, na de vaak lang niet malsche critiek op de wantoestanden in hun vereniging, doet de oude, zeer oude heer Ir. Felix Ort, die bij gebrek aan jongere en evenwaardige krachten het hoofd-

redacteurschap van „Spiritische Bladen” waarneemt, het „geval Jozef Rulof en diens strijd om zuivering in het spiritisme” thans, naar aanleiding van een „Ingezonden Stuk”, met enkele onbe-kookte en beleedigende woorden af.

Ontsporingen bij „Harmonia”

De schrijver van dit artikel, de heer Duchêne, valt in de eerste plaats over een zinsnede uit een krantenverslag naar aanleiding van een door mij in Rotterdam gegeven persconferentie, welke luidde:

„Deze leer heeft geen overeenkomst met het spiritisme, integendeel, Jozef Rulof is hiervan een der felste tegenstanders”.

Ik neem het den heer Duchêne niet kwalijk, dat hij het krantenvak niet kent, maar de heer Ort als hoofdredacteur en dus als journalist kan weten, dat elk betoog, in een krant naverteld min of meer verminkt overkomt. De waarheid is namelijk, dat mijn heele betoog jegens de verzamelde journalisten één verdediging was van het spiritisme als mogelijkheid om met de hemelen in verbinding te komen. Toen kwam het gesprek echter op de weerzinwekkende uitwassen van hetzelfde spiritisme en na deze fel bestreden te hebben, zei ik letterlijk, dat de door mij aangehangen leer met „dit soort spiritisme” geen enkele verbinding heeft, integendeel, dat Jozef Rulof daarvan een der felste tegenstanders is!

Zie, met deze kleine aanvulling valt de bunker, door de heeren Duchêne, Ort en van Rijswijk, op wien ik straks terugkom, tegen ons opgetrokken, als los zand uiteen!

Men zou zoo zeggen, dat een ieder, die zich in het occulte verdiept, zoo langzamerhand onze houding tegenover het spiritisme wel moet kennen. Al in de eerste drie boeken, die Jozef Rulof's Meesters aan de aarde schonken, schrijven deze op schier elke bladzijde over de heiligheid daarvan. Zij deden dit ook in: „Zij, die terugkeerden uit den Dood”, in „Zielsziekten van Gene Zijde bezien”, in „De Kringloop der Ziel”, in de drie deelen van het „Ontstaan van het Heelal”, in „Tusschen Leven en Dood”, in de twee deelen van „Geestelijke Gaven”, in „De Volkeren der Aarde” en in „Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven”. Wisten de Harmonia-heeren dit niet? Dan vragen wij hun: is dit geen schande? Temeer, daar zij deze boeken, naar ons weten alleen op „Geestelijke Gaven” na, in hun bibliotheken week na week uitleenen! Veertien boeken, ettelijke brochures, ongeveer driehonderdvijftig voordrachten en negen „Evolutie”-nummers worden hier weggeworpen voor één verminkt krantenartikel!

Erger nog wordt het, wanneer de heer Duchêne in zijn ingezonden stuk een uittreksel geeft van Jozef Rulof's boek „De Volkeren der Aarde” en dit doet op een wijze, waarvoor een fatsoenlijk mensch zich behoort te schamen. Hij zet een reeks zinnen onder elkaar, die doordat zij uit hun verband zijn gerukt een onvolkomen beeld van het werk geven. Meneer Duchêne begrijpt het boek niet, schrijft hij. Wij vragen: pleit dit tegen het boek of tegen den heer Duchêne? Door de propaganda van enthousiaste lezers en critici zijn er van dit boek in luttel tijd vijftientwintig honderd exemplaren verkocht, wat voor een geestelijk werk een hoog aantal is. Het is daarenboven in het Engelsch vertaald en uitgegeven, wat vooral mogelijk werd door den eerbiedigen steun van intellectueelen en ongetletterden. Zij allen begrepen dit boek, dat voor den heer Duchêne op z'n minst onzinnig is...

Maar hij las het boek ten minste nog, de heer Felix Ort deed dit kennelijk niet. Toch voegt hij aan bovengenoemd stuk een nawoord toe, dat erg vreemd met de volgende woorden begint: „Ik heb dit ingezonden stuk niet willen weigeren, hoewel ik de plaatsruimte van Sp. Bl. niet wil verkwisten met de krankzin-

nige beschouwingen van een ontspoord medium op te nemen." Hier staat dus letterlijk: Ik weiger dit stuk op te nemen en meen dit het best te bewijzen door het dan maar in zijn geheel op te nemen"! Uiterst consequent, meneer Ort, even consequent als het feit, dat de boeken van dit ontspoord medium al jaren in uw Harmonia-bibliotheken circuleeren...

Ik stel den heer Ort voor de volgende vraag: „Kunt gij uw woord geven, dat gij de boeken van Jozef Rulof alle las? Wanneer dit namelijk niet het geval is en gij niettemin toch tot genoemde veroordeeling komt, maakt gij u schuldig aan een grove disharmonie, die gij straks in het hiernamaals, waar elke handeling op de Goddelijke Weegschaal wordt gewogen, zult hebben te verantwoorden, bij welke gelegenheid ik dan niet graag in uw schoenen zou staan. Of leerdet gij in al die jaren bij „Harmonia” deze universele wet niet kennen? Dan doet gij er zeker goed aan, de krankzinnige beweringen van het naar uw meening ontspoord medium eens terdege door te nemen, want deze spreken telkens en telkens over den geestelijken graad van een handeling en wellicht behoeden die u dan voor dergelijke door God onaanvaardbare ontsporingen!

Harmonia's voorzitter vischt in troebel water

Dat een mensch, die zich in zijn opvattingen door een ander gehinderd voelt, naar modder zoekt om dezen daarmede te smijten, is al zoo oud als de wereld. Dat de leider dit doet van een vereeniging, die de Goddelijke Harmonie wil nastreven en verbreiden, is echter een schokkende ervaring. Ook hij wijdt een artikel aan Jozef Rulof en eveneens in „Spiritische Bladen”. Zijn tirade, dat Jozef Rulof een antipiritist zou zijn, een argument, dat hij van den heer Duchêne overnam, deed ik reeds teniet.

De tweede stoot, waarmee hij ons tracht te vellen, pareeren wij met dezelfde vaste en eerlijke hand. Hij schrijft, dat ik als perschef van Jozef Rulof — een woord, dat niet van hem is, maar dat hij, kinderlijk-blij over deze vondst, telkens herhaalt en paraphraseert — in mijn publicatie onder den titel „Ik zie, ik zie, wat gij niet ziet” in het nummer van 15 Januari j.l. „vergat” er bij te vermelden, dat de ontmaskering van de bedriegers geschiedde door een lid van „Harmonia” en tevens, dat ik „vergat” dat deze onderzoeker sedert vele jaren een overtuigd spiritist is. Welnu, ik antwoord hierop, dat de waarheid van de beschuldigingen, door dit „Harmonia”-lid ingebracht en door mij ter goeder trouw uit „Parool” overgenomen, nog lang niet vaststaat naar mij uit een nader onderzoek blijkt. Zoodra de waarheid in deze vaststaat, volgt hierover in mijn blad een nadere mededeeling!

Dat de heer van Rijswijk met plezier in troebel water vischt, bewijst hij door, ondanks den weinig-verkwistenden aard van den hoofdredacteur, in Spiritische Bladen het artikel van den heer Wagener over Jozef Rulof's afgelaste schilderseance in zijn geheel op te nemen. Hij bewijst zijn mentaliteit ook nog door hierna de vraag op te werpen: „Zou de impresario van den heer Rulof dit artikel eveneens doen opnemen in „Evolutie”?”

Wel, meneer van Rijswijk, natuurlijk deed ik dat, zooals gij in het laatste nummer van „Evolutie” zelf hebt kunnen constateeren. Ik deed nog meer, ik vulde het aan met enkele nadere bijzonderheden, waardoor ook dit bewijs tegen Jozef Rulof geen stand houdt!

Afgaand op het verminkte krantenartikel, dat Jozef Rulof een antipiritist zou zijn, schreef deze voorzitter aan zijn afdeelingen, dat het beter is Jozef Rulof's boeken uit de circulatie te nemen. Welk een overtuigend bewijs van kracht geeft hij hier! Zoo deden en doen alle bewegingen, die de waarheid niet verdragen en haar deswege smoren door index of vuur. Nu toont hij echter tevens zijn ware bedoelingen: de boeken van Jozef Rulof hinderen hem, vooral die over de Geestelijke Gaven, welke al eerder verboden werden naar mij te hooren kwam. Geen wonder, zij

snijden vlijmscherp door de zieke plekken van zijn vereeniging en leggen deze voor een ieder zichtbaar open!

Waarom vechten wij ook tegen „Harmonia”?

Mijn lezers mogen geen oogenblik veronderstellen, dat ik van ons orgaan een strijdblad wil maken, dat zijn kracht zoekt in het bevechten van tegenstanders, en nog minder, dat ik het weerleggen van hun aantijgingen een verheffend pretje vind. Wanneer ik het niettemin toch doe, is het alleen en alleen omwille van de Geestelijke Gaven, die als Goddelijke geschenken niet langer door het slijk mogen worden gehaald. Voelt dan toch, bid ik u en den leden van de spiritische vereenigingen, den ernst van onzen strijd. Nooit is Meester Zelandus feller dan wanneer hij het bewuste of onbewuste occulte bedrog bevecht — hij als hemeling weet beter dan wie ook, waartoe de bedrivers daarvan hun leven voeren. Zij stemmen zich af op de duisternis, alleen doordat zij zich voor medium uitgeven en het niet zijn! Heeft meneer van Rijswijk als voorzitter van „Harmonia” er wel over nagedacht wat hij straks te verantwoorden zal krijgen, wanneer hij door zijn naam media heeft gedekt en aangevuurd, die niet in het astrale gezag leefden en niettemin boodschappen uit de hemelen gaven?

Jozef Rulof heeft bewezen, dat hij daarin leeft, niet alleen door zijn boeken, door zijn schilderijen, door zijn diagnoses en genezingen, maar alleen al door zijn herhaalde waarschuwingen voor den oorlog reeds ten aanzien van door „Harmonia” naar voren gebrachte media. Ook toen werd hij niet geloofd — tot dan eindelijk de Spiritische Bladen hem gelijk moesten geven door de bedrivers aan de kaak te stellen. Zoo waarschuwt hij thans weer. Door verkeerde en van de occulte wetten onbewuste leiding bevindt „Harmonia” zich op een hellend vlak. Er wordt daar geseanceerd, gepsychometreerd, er worden ongelukkigen geholpen en menschen tot de sferen van licht bevorderd, alsof dit alles de gewoonste zaak van de wereld is. Er zijn aan Harmonia een massa media en kringleiders verbonden en deze stichten gezellige, maar uiterst gevaarlijke onderonsjes, die een aanfluiting zijn van de zittingen, die bijvoorbeeld in het Oude Egypte werden gehouden en waar wijze, begaafde mannen zich bogen voor het astrale contact in het besef van hun geringheid ten opzichte van de heilige en schier ontoegankelijke wetten daarvan.

Ik vraag Ir. Felix Ort als een der weinige mannen van betekenis in Harmonia, één, van wien ik maar niet begrijp wat hij in dat milieu denkt te vinden of te bouwen: Wat zouden deze heilige priesters, wien de zuiverheid van de occulte ontvangst voor alles ging, denken van de „priesters”, die door Harmonia op de naar hooger bewustzijn hakende zielen worden losgelaten? Om de beantwoording van deze voor hem en anderen zoo klemmende vraag gemakkelijk te maken, verwijs ik naar het volgende voorval, dat ik in „Evolutie” al eerder aanstipte.

Een medium gaat in trance en door haar manifesteert zich den overgeganen zanger Willy Derby. Deze zegt verheugt te zijn weer eens voor het voetlicht te staan en zingt een nummer uit zijn repertoire. Hierna vraagt hij den aanwezigen met hem zijn succeslied „De mooie molen” te zingen. Daar deze dit lied wat profaan vinden, zingen zij in plaats daarvan met vereende krachten „Bij den muur van het oude kerkhof”. Dit medium, dat voor deze indroevige vertooning verantwoordelijk is, werd in dienst van „Harmonia” aangenomen en geeft seances!

Wat denkt Ir. Ort over een anderen Harmonia-functionaris, die, wanneer zijn horloge stilstaat, uitdrukkelijk zegt, dat de „geesten” er mee hebben gespeeld? Toch werd deze man door de Harmonia-leiding waard bevonden om als seance-leider op te treden!!

Is hij of de heer van Rijswijk op de hoogte van de situaties, die zich in de afdeeling Rotterdam hebben voorgedaan bij het kweken van leiders en media — een onderneming, die bij voorbaat

In de dagen voor Golgotha

Weinige weken scheiden ons van het Paaschfeest. Hoe brengt gij deze weken door? Laat gij de heiligheid en de beteekenis van het gebeuren rond Golgotha reeds op u inwerken of beuzelt gij? Bedenkt dit: Gij zijt een deel van uw Goddelijken Vader en hebt als zoodanig rechten, maar evenvele plichten. Uw staat eischt, dat gij uw leven dienstbaar maakt aan God en uw naasten. Eerst dan toch toont gij u een waarachtig kind van uw Schepper. Dat dit geen flauw praatje is, zal de vreugde u bewijzen, die u vervult, wanneer de harmonie uw leven en uw handeling bepaalt. Dan pas leeft u volkomen en krijgt ge reeds hier in de stof deel aan de zekerheid en het geluk van de hemelen. Om u in deze gewijde dagen tot denken te brengen, schrijven wij hier enkele regels af uit een oproep van een Engel, die als Meester Hamet eens door André tot ons sprak:

„Ik ben wachtende. Wachtende tot in u het gevoel voor Golgotha ontwaakt! Wachtende tot uw wil de kracht bezit om uw leven op dat van Jezus Christus af te stemmen. Ik ken uw moeilijkheden — ging ik zelf niet door de duisternis naar het licht? Tergend is de dood van het goede voornemen, tergend het bezwijken. Herinner u echter het woord, dat uit uw Goddelijken Vader is, en dat ook mij telkens uit den val deed opstaan: „Ik, de Schepper van deze Ruimten, gaf aan U Mijn Leven en door Dit bezit Gij de kracht om tot Mij terug te keeren!”

Stel deze waarheid boven uw leven en vecht zoolang tot zij uw deel is. Onzegbaar moeilijk is deze strijd, elke Hemeling zal het u getuigen. Onzegbaar heerlijk echter is de overwinning, ook dit kan de Hemeling u getuigen!

Ik ben wachtende tot gij dien strijd begint, ernstig en met inzet van al uw vermogen. Speel niet langer en volsta niet meer met halve bedoelingen. Gij zijt Goddelijke Kinderen, voel wat dit zeggen wil! Keer in uzelf, immer en immer, en leer uw wezen kennen. Bewijs God, dat gij niet slapende of stervende zijt, maar daarentegen levend, volbewust en bezielde. Dan zult gij ingaan in dat, wat God als Alvermogend Vader voor u bewaart. Wij als Engelen willen u optrekken in den geestelijken levensgraad, in dien, waarin gij de diepten en

mogelijkheden van God en Christus leert kennen en benutten. Vooruit dan!

Waarom dan getalmd?

Waarom nog langer uw afbrekende eigenschappen te dienen? Waarom nog langer gebogen te gaan onder de ketenen van uw verkeerde verlangens? Zie niet in een ander kind van God uw vijand. Hamer niet in op een gevoelsleven, dat u niet begrijpt. Kijk naar uw eigen, onvolkomen-ik. Val dat aan en breek dat af! Bedenk, dat elke gedachte, elke handeling, die niet op de Goddelijke Harmonie is afgestemd, u naar Golgotha voert, naar de plek, waar Gods volmaakte Kind de liefde, de dienstbaarheid, universele kracht en beteekenis gaf. Daar komend zult gij uw hoofd moeten buigen, wanneer ook maar één eigenschap, één gering gevoel die almacht mist. Het woord, dat Christus daar door Zijn daad sprak, is oneindig. Dit woord is wet voor al het leven van God. Het eischt, dat gij elke eigenschap tot harmonie brengt. Aanvaard van ons, die telkens tot Golgotha gaan om onze liefde, onze rechtvaardigheid te toetsen aan die van onzen Goddelijken Zaligmaker, dat beloften, gebeden noch gevoelens van berouw die wet in haar strengheid verzwakken. Alleen de daad telt hier, alleen de daad voert u binnen in het Koninkrijk Gods, dat Christus op de smarteplaats beloofde.

Neem met dit weten uw leven opnieuw in handen!

Doe het nu!

Laat mijn woord, mijn bezieling op u inwerken en nieuwe kracht, nieuwe moed stroomen toe. Begin opnieuw en herhaal dit, als ge desondanks weer in uw fouten vervalt. Zoo bouwden zich uit de hellen de hemelen op en wonnen zij aan licht en inhoud.

Vele Engelen wachten verlangend om tot u te komen. Zij willen tot uw leven spreken en u zeggen, hoe zij hun geluk verdienen. Zij en ik hebben u lief, ondanks uw fouten. Laat dit weten u vergezellen waar u gaat en ge zult uw denken en voelen zien verruimen. Dan nadert ge Golgotha niet langer als een verrader, maar als een waarachtig kind van God, dat zich in overgave wil laten leiden door den Mentor van al het leven: Jezus Christus, Die alle Goddelijke Beloften in Zijn Leven vervuld zag!”

Vervolg op pagina 6 „Zoo zijn onze manieren”!

tot mislukking gedoemd was, doordat krachten gekozen werden, die er volkomen maar dan ook volkomen ongeschikt voor waren?

Het lust mij niet om nog meer vuil uit deze modderpoel naar boven te halen. Ik besluit met een laatste vraag aan den heer Ort: hebt gij u nog nimmer eens afgevraagd, wat er nu eigenlijk aan waarachtige wijsheid, aan hemelsch bewustzijn uit al die Harmonia-seances naar voren is gekomen? Waardoor verklaart ge, dat er onder al die astrale verschijningen nimmer eens een groot Meester was, die u inzicht gaf in de wetten van de Goddelijke Schepping? Geeft dit niet te denken???

Deze wijsheid bevatten de boeken en voordrachten van den door Harmonia nu zoo aangevallen, maar nimmer ten volle bestudeerden en begrepen Jozef Rulof. Moet ik dan werkelijk aannemen, dat de leiders van die vereeniging, omwille van hun functie wellicht, steenen voor brood kiezen? Het is aan hen hun keuze te verantwoorden, zooals het ook alleen aan hen is, om het kwaad te verklaren en goed te maken, dat onder hun leiding

zijn giftig werk deed. Wij strijden voor de zuiverheid van de Geestelijke Gaven en daarvoor alleen. Wanneer de heer Ort in het nummer van Sp. Bl., waarin wij worden aangevallen, zijn volle instemming betuigt met een adres inzake de gevaren van het occultisme, dan moet hij weten, dat dit adres van ons uitging!!! „Spiritische Bladen” voegden Jozef Rulof en mij beleedigingen en zooals ik aantoonde op niets steunende verdachtmakingen toe. Mijn woord daarentegen is doortrokken van den ernst, die bij deze ontmoeting past. Dezelfde ernst, waaruit ook de volgende woorden voortkomen: Wij zijn geen antispiritisten, wij zijn wel onverzettelijk tegen alles, wat de Geestelijke Gaven bezoedelt en verminkt. En deswege roep ik bij herhaling alle weldenkende leden van „Harmonia” op zich naast ons te scharen om het hemelsche blazoën, waaronder de mystiek georiënteerde wereld strijdt naar het bezit van het Koninkrijk Gods, te zuiveren van de smetten, die de kwaadwillige of onwetende elementen van onze spiritische samenleving daarop hebben geworpen!

LEO UITTENBOGAARD

J. KOPPERS

Magnetiseur

Goudenregenplein 15, Den Haag

Consult: iederen werkdag van 2 tot 5 uur, behalve Dinsdag

Te Amsterdam, Nassaukade 367: iederen Dinsdag van 11 tot half 1 en van half 2 tot 5 uur

**Laat Uw bontmantel
repareeren en moderniseeren
door H. M. v. Reijn Becker**

Trompenburgstraat 36 - Amsterdam
Bontmantels vanaf f 450.—

JOH. H. FAANHOF

*Makelaar in onroerende goederen . Beheer
administratiën . Taxaties*

1ste hypotheek beschikbaar

Van Haemstedeweg 91 te Zandvoort

Wilt gij iets koopen, verkoopen of
ruilen? Zoekt gij een betrekking of
personeel? Wilt gij de omzet van
Uw zaak vergrooten?

**Adverteert dan eens in Evolutie
GE STEUNT UZELF
EN.... UW BLAD.**

MEDEDEELINGEN

Rooster van de voordrachten

's-Gravenhage

De voordrachten van Jozef Rulof vallen op de Woensdagen 19 en 26 Maart te 8 uur, die van Leo Uittenbogaard op Zondag 30 Maart te 10 uur 15. Wanneer Diligentia weer verwarmd is, worden deze bijeenkomsten aldaar gehouden, anders in de Genootschapszaal, Nachtegaallaan 20. Stelt U zich hieromtrent in verbinding met het secretariaat, tel. 391873.

Amsterdam

Gebouw Sarphatistraat 8, op de Dinsdagen 18 en 25 Maart te 8 uur: Jozef Rulof.

Rotterdam

Gebouw Palace, Zomerhofstraat, Zondag 23 Maart te 11 uur 15, Openbare schilder-demonstratie door Jozef Rulof. Voorverkoop (bij deze gelegenheid dringend aangeraden): Kunsthandel J. G. Denis, 1e Mid. dieldlandstraat 27 en voor en na de voordrachten in Den Haag en Amsterdam.

Het eenig antwoord op de lastercampagne

*Om eens en voorgoed een eind te maken aan de leugens en
fabels, die omtrent zijn occulte schildergaven rondgaan*

SCHILDERT JOZEF RULOF IN HET OPENBAAR

Deze demonstratie vindt plaats op Zondag 23 Maart a.s. te 11.15 uur in het gebouw Palace te Rotterdam. Tijdens deze bijeenkomst, waarop verscheidene astrale schilders hun vermogen zullen toonen, worden tevens Jozef Rulof's nieuwste schilderijen ten toon gesteld. Meester Zelanus zal een inleidende beschouwing geven.

Keune's Leesbibliotheek stelt u in de gelegenheid Jozef Rulof's geestelijke boeken te huren à 10 cents per deel en per week. Daar wij de gelden geheel afstaan voor het Bouwfonds van het Genootschap kunt ge ook meer betalen. Wij verzenden op uw kosten door heel Nederland!

KEUNE'S LEESBIBLIOTHEEK

Van Oosten de Bruynstraat 213 te Haarlem. Telefoon (K 2500) 17710

„Evolutie”

Abonnementsprijs f 8.50 per jaar (bij vooruitbetaling). Betaling kan geschieden door overschrijving op gironummer 7112 van de Nederl. Handel-Mij., Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. „Evolutie”, of per postwissel, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Kopij wordt vrijblijvend ingewacht. Terugzending geschiedt alleen, wanneer de postzegels daartoe worden bijgesloten.

Advertenties moeten uiterlijk 10 dagen voor verschijning worden ingezonden bij de Administratie, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage, telefoon 391873, die u gaarne de condities verstrekt.

Inteekenbiljet

Ik verzoek u mij te noteren voor _____ abonnement(en) op het tijdschrift „EVOLUTIE” gedurende een jaar/een half jaar *. De betaling geschiedt door overschrijving op girono. 7112 van de Ned. Handel-Maatschappij, Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. Evolutie, of per postwissel Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Naam _____

Adres _____

Datum _____

* Doorhalen wat niet gewenscht wordt